

METEOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
UJPEST, NAP UCCA 5 SZÁM.
Hivatalos órák: hétköznap 5—7-ig.
Megjelenik havonta kétszer.

R I P O R T U J S Á G

Szerkesztik:
Gergelyi Oszkár és Kellner Lajos.

Hirdetések díja: $\frac{m}{n}$ soronként 40 fillér
× jelzésű közlemények fizetett hirdetések
Előfizetési díj: egy óra 50 fillér
Egyes szám ára: 30 fillér.

Mit ígért Müller Vilmos - Lederer szerkesztőnek . . .

Ki a zug szenet szereti, rossz ember nem lehet?

Az állásnélküliek ankéntja

„Nem való bokréta - gyűrött süveg mellé“

Március nyolcadikán tárgyalja Benkő járásbíró Ekker Gyula és Müller István bűnügyét

Bíróság előtt a véres támadás tettesei.

Az Ujpest és Rákospalotán egyaránt nagy izgalmat kiváltott drótkorbácsos merénylet tetteseit.

Müller Istvánt és Ekker Gyulát

március 8-án vonja felelősségre, dr. Benkő Béla kir. járásbíró.

A véres támadás bírósági tárgyalásán nem csak a helyi sajtó, de több budapesti lap képviselője is meg fog

jelenni, hogy a tárgyalást és ítéletet lapjában leközölje.

A bírói tárgyalás teljes menetéről gyorsírói jegyzetek alapján fogunk tudósítást hozni és teljes egészében fogjuk közölni az ítéletet és annak indokolását is, hogy Ujpest és Rákospalota közönsége a bűnügy minden mozzanatáról a legteljesebb mértékben legyen informálva.

Ítélet után lapunk külön kiadást fog hozni, annak minden részletét feltárja, úgy az ujbpesti merényletről, mint a zalaegerszegi kormányparti napilap szerkesztője lebukóztatásának megdöbbentő hátteréről, az esetek meglepően egy receptre történt elkövetéséről.

„Nem való bokréta - gyürött süveg mellé”

Kapaszkodjunk meg az asztalban, nehogy a csodálkozástól leessünk a székről, mára kiderült:

a drótkorbácsos, vasbunkós merénylők mégiscsak korrekt gentlemanek, lovagiasan gondolkodó, tükért mindig, minden helyzetben helytálló, bátor férfiak.

Urak.

Tetőtől-talpig. Félelem- és gáncsnélküli lovagok. Akik hótiszta, makulátlan jellemükön éppen úgy nem türnek egy leheletszerű foltot, mint pelyhet éles búgra vasalt frakknadrágjukon.

Nem.

Minden, amit eddig hallottunk és olvastunk róluk, azok lidércnyomásos, rossz álmok voltak.

Hátulról támadás másodmagukkal mitssem sejtő, gyanutlan, ujságot olvasó emberekre, ruha, toll, óra tönkretétel után szökési kísérlet, majd a vérző ember újra megtámadása. Nem. Nem ők voltak.

Ők — urak.

Akik egy görbe nézést, egy burkolt célzást rögtön megtorolnak.

Lovagiasan.

Provokálják az ellenfelet, hogy karddal a kézben, szemtől-szemben tegyenek tanúságot férfias és uri mivoltukról, hősi bátorságukról.

Ezek az urak kodeksz-szel születtek.

A vasbunkót, a drótkorbácsot művelt úrhoz illően megvetik — fjdonc — parasztleányok intézik vele ügyeiket, nem született urak.

Ők — urak.

Nem lesik ki az alkalmat, mikor lehet teljes nyugalommal valakit fejbeverni. Amikor védekezni képtelen.

De az is lehet:

A drótkorbács, a vasbunkó már nem elég eredményes harcieszköz a töltőtoll ellen. Már kardok és pisztolyok kellenek.

Mégis, úgy gondoljuk, a merénylő urak nem fognak a súlyos feltételekhez ragaszkodni. Megelégszenek a könnyű olasz kardokkal, teljes bandázsszal.

Mert,

mert azt hisszük a nehéz lovasági kard, bandázs nélkül — mégse az ő esetük.

Tudniillik,

nehéz feltételű párviadalnál, leg-

ritkébb eset, hogy az ellenfél ujság-olvasásba mélyedjen.

Mikor is, teljes nyugalommal lehesse fejbe verni.

Csak éppen.

Egyet nem értünk.

Hogy a félelem és gáncsnélküli lovagok nem ismerik a régi, palotai nótát:

hogy:

nem való bokréta — gyürött süveg mellé.

(Másképpen:

a kodekszeket nem vasbunkóval, drótkorbáccsal, hátulról támadó urak számára szerkesztették.)

Lehet, egyesekre a merénylő, de lovagias urak lovagiaskodása olyan hatással lesz, mint bizonyos koru vénkisasszonyokra a piros huszár nadrág.

De ezek nem a becsületesen dolgozó polgárok lesznek.

Mint ahogy, azok az urak sem lesznek tulságosan meghatva az efajta lovagias eljárásoktól — akiknek kodekszei alapján tárgyalnak a merénylők — megbizottai.

Dehát,

a lovagkorban élünk.

Gondolják — a merénylők.

Dr Szücs István küldöttséget vezetett dr. Fabinyi kereskedelemügyi miniszterhez a rákospalotai nehéz közlekedési viszonyok megjavítása érdekében.

Rákospalota városa dr. Szücs István államtitkár, országgyűlési képviselő vezetésével tizenkét tagú küldöttséggel kereste fel hétfőn délután fél 7 órakor dr. Fabinyi kereskedelemügyi minisztert. A küldöttség a nehéz rákospalotai közlekedési viszonyok megjavítása érdekében szólt fel s a miniszter ígéretet tett arra nézve, hogy tanulmányozás után rendezni fogják a rákospalotai közlekedés súlyos hibáit.

Kormányzói kitüntetést kapott egy ujbpesti hirlapiró.

Horváth Nándort, az egyik helyi lap szerkesztőjét Magyarország kormányzója közérdekű munkásságáért legfelsőbb elismerésében részesítette. Ujbpest—Rákospalotán a teheres fiatal hirlapiró kormányzói kitüntetése általános örömet keltett.

Brammer Kálmán

úri és női divatáruháza

Ujbpest, Árpád ut és István ut sarok

Szenzációs olcsó árak!

Mit ígért Müller Vilmos a Léderer szerkesztőnek, amikor az újságírói felmentette a bíróság

„Másképpen fogok magamnak elégtételt szerezni!” - fenyegette meg Müller Vilmos az újságírói

A fenyegetés elhangzása után néhány napa követték el Ekker Gyula és Müller István véres merényletüket Gergelyi szerkesztő ellen

A vasbunkós és drótkorbácsos me-
relylők ügyében, természetesen, foly-
tatjuk

magánnyomozásunkat,

hogy a minden tisztességes embert
felháborító durva támadásra és ennek
előzményeire a nyilvánosság előtt a
legteljesebb világosságot derítsük.

Nem hagyjuk magunkat megfélemleni
s sem

**nyilt, sem pedig burkolt
fenyegetésekkel,**

számolunk azzal, hogy hivatásunk
védelme esetleg újabb

**vasbunkós, vagy drót-
korbácsos véres táma-
dást fog jelenteni, — há-
tulról, valamelyik sötét,
elhagyott uccában,**

Számoltunk ezzel, de tartjuk ma-
gunkat a magyar paraszt egészséges
életfelfogásaihoz, amely azt mondja,
hogy:

**nem az a legény, aki
adja — hanem aki állja.**

Már pedig mi álljuk ezt a ránk-
kényszerített harcot. Vegye ezt tudomá-
sul Müller Vilmos, vegye ezt tudomá-
sul a véres merénylet két bün-
tettese:

**Ekker Gyula és Müller
István.**

Nem ijedünk meg vasbunkóiktól,
drótkorbácsaiktól.

Még kevésbé, az

**„előkelő összekölteté-
sektől”**

akikkel Müllerék bennünket terrori-
zálni próbáltak.

Nyugodtan dolgozunk helyünkön,
jogállamban élünk, ahol a tételes
törvényeken alapuló

birói ítélettel szemben,
senki sem fellebbezhet
ön maga vasbunkójához,
drótkorbácsához.

Ezt meg fogja tanulni Müller Vil-
mos gyógyszerész ur fiával és segéd-
jével együtt.

Az a Müller Vilmos ur, akit most
a nyilvánosság ítélőszéke elé idézünk
és vádoljuk azzal, hogy a Léderer-
Müller sajtóper tárgyalásán, ami-
kor Szekér-tanácselnök bírótársaival
együtt ítéletozatra vonult vissza,

**megfenyegette Léderer
Ottót és az újságíró sze-
mélyénkeresztül a sajtót.**

Az alatt az idő alatt, amíg a bíró-
ság tanácskozott, a tárgyalóterem
közönségének fülehallatára zajlott le
Müller Vilmos főmagánvádoló és Lé-
derer Ottó vádolt között egy hangos
párbeszéd.

A párbeszéd során Müller Vilmos
kijelentette, hogy minden róla közölt
cikkért

sajtóperelni fog.

Mikor pedig erre az újságíró azt
felelte, hogy csak nyugodtan — Mü-
ller Vilmos helyéről felugorva kiál-
totta, hogy

**„más uton is tud elégté-
telt szerezni magamnak!”**

— Igaz ez, Müller ur?

Nyilatkozzon és sajtópereljen ben-
nünket, de sürgősen, mert mi azt
állítjuk, hogy

Igaz!

Mint ahogy azt is állítjuk, hogy
fenyegetésének elhangzása után né-
hány napra történt a véres merénylet
Gergelyi szerkesztő ellen, amelynek
tettesei:

**fia, dr. Müller István és
segédje, Ekker Gyula!**

Ha nem emlékeznék Müller ur,
eszébe juttatjuk egy kijelentését, hogy

**ön minden cikkért sajtó-
perelni fog.**

Reméljük, az nem fogja vissza-
tartani a sajtóper indításától, hogy

**segédje és fia véres tá-
madásuk előtt a pincér-
nél Léderer Ottót keres-
ték, de aztán megeléged-
tek az első utjukba került
újságíróval is — akit
hátról támadtak meg.**

Müller Vilmos úr, várjuk a sajtó-
pert!

Kellner Lajos.

**Nem csökkenti munkáslétszámát az
Egyesült Izzólámpagyár, de redukálja
a munkaidőt.**

A város munkástársadalmában
óriási agodalommal tekintettek az
egyesült Izzólámpagyár szokásos ta-
vasz eleji nagyarányú létszám csök-
kentése elé. Az idén azonban a nagy-

vállalat, helyes szociális érzékkel nem
bocsájta el munkásait, hanem az
eddig 56 órás munkaidővel szemben
egyenlőre 30—36-órát dolgoztat. Ér-
tesülésünk szerint, június elsején pe-
dig újabb felvételekről lehet szó.

Ujpest iparművészetének remekei lesznek

SZAKÁLOS

bőröndös

kiváló minőségű, modern

bőrdíszműáru,

—|| amelyek már a ||—

Nemzetközi Vásár

tavaszi kiállítására készülnek

Szakálos

**bőrönd és finom bőr-
díszműáru üzemében**

Ujpest, Árpád-ut 52.

Cimre ügyeljünk!

Fióküzlet nincs!

Müller Vilmos esete a Stefániával, avagy nem elég ha a zsidónak esze van — igaz is kell, hogy legyen

Megállapíthatjuk,

Müller Vilmosnak van oka haragudni az ujság-írókra.

Ha igaza nincs is, mert haragszik, oka annál több. Az első nagy haragra Léderer Ottó, az egyik helyi lap szerkesztője szolgált rá, mikor a rákospalotai Stefánia-egyesület közgyűlésén felszólalt és

Müller Vilmos távozását követelte az egyesület igazgatói székéből.

Léderer Ottó nem kisebb dologgal vádolta meg szóban és írásban Müller Vilmost, minthogy „a rákospalotai

Stefánia-rendelőjébesok ezer pengő értékű tápszert szállított — az országos gyógyszerészegyesület engedélye nélkül.

Léderer sem szóval, sem pedig írásban nem felejtett el hivatkozni arra, hogy az országos gyógyszerészegyesületnek az OTI-val kötött egyezményének hetedik pontja megengedi, hogy a betegek egészségügyi érdekében (Oti-dolgozokról lévén szó),

a patikák felváltva végezzenek ilyenmű szállítást.

Amennyiben pénztári gyógyszerészek között ilyen értelmű megállapodás van, ez a megállapodás azonnal felterjesztendő az országos pénztárhoz, az utóbbi által a gyógyszerészegyesülettel közösen való felülbírálás és jóváhagyás tudomásulvétel végett.

Müller Vilmos a Stefánia (akkori) ügyvezető igazgatója, az egyik rákospalotai gyógyszerész tulajdonosa

csak a egyik palotai gyógyszerészert szolgáltatta fel ilyen szállításra.

Ez a gyógyszerész két hónapi szállítás után, Müller Vilmosnak ezen szállításokról önként lemondott. Később, Müller Vilmos hosszabb ideig

egyedül végezte a szállításokat, de az előbb említett gyógyszerész egyezményi jóváhagyást senkinek sem mutatta be.

Léderer szerkesztő azt is kimutatta cikkében, hogy

Müller Vilmos gyógyszerész mennyit keresett az igazgatása alatt álló jótékonyági egyesületen.

Egy hónap alatt 409 tápszervényt szolgált ki a Stefánia által kezelt betegeknek Müller Vilmos gyógyszerész, a Stefánia ügyvezető igazgatója. Ezek közül 154 darab hordegenymet, 114 darab harmatkását, 109 darab zablisztet, 32 darab zabpehelyt előíró vényt.

Ezek pontos számítás szerint

Müller Vilmos számára havi 144 pengő tiszta keresetet jelentettek.

Meg kell azonban állapítani, hogy ezek csak a tápszert kiszolgálásból eredő hasznot jelentik.

Léderer lapjában élesen tiltakozott Müller Vilmos eljárása ellen, azt állítván, hogy

összeférhetetlen az, hogy Müller Vilmos, mint egy jótékony egyesület vezetője anyagi előnyökhöz juttassa önmagát egy olyan egyesületen keresztül, amely utcai gyűjtésekkel szinte összekoldulja a fenntartásához szükséges pénzeket.

Ez ellen fellázad az ember morális érzéke és — mondotta Léderer — különösen megdöbbenett akkor, ha ezzel az eljárással még alaptalan feljelentések történnek — orvosok ellen

Léderer ezután még szótartotta, hogy Müller Vilmos túrta ki állásából dr. Simkó Gyula gyermekorvost, majd felszólalását egy anekdotával fejezte be:

A falu egyik zsidó polgárát sérelem érte, mire a zsidó elment tanácsért a környéken tudósna és igazságosnak elismert katolikus paphoz. Elpanaszolta sérelmét, mire a pap azt mondotta:

a zsidónak nem elég, hogy igaza legyen — annak eszének is kell lenni.

Már pedig a Simkó-ügyben nem az igazság győzött — csak egy zsidónak az esze. (Itt Müller Vilmosra célt az a felszólaló, aki áttért zsidó.)

Léderer szavai viharos derűtséget keltettek a közgyűlési tagok között — csak Müller ült sápadtan az előki emelvényen.

Igy szól a négy év előtti tudósítás arról a közgyűlésről, amelynek szónoka és lapjában tudósítója az a Léderer szerkesztő volt, akit

néhány héttel ezelőtt a Székertanács felmentett egy sajtóperben, amelyet Müller Vilmos, a drótkorbácsos merénylők gazdája indított ellene.

Azóta már kiderítettük, hogy a merénylő receptjét az egyik merénylő, Ekker Gyula (Müller Vilmos segédje,) Zalaegerszegről hozta magával.

Most kiderült az is, hogy Müller Vilmosék miért haragszanak az ujságírókra. Kiderül azonban a néhány év előtti anekdóta variációiból az is, hogy,

nem mindig és nem mindenütt elég, ha a zsidónak esze van.

A független magyar bíróság előtt igazának is kell lenni — aki oda kerül. Erről végre meg fognak győződni a drótkorbácsos merénylők, is-akik

a független magyar bíróságok ujságírókat felmentő ítéletét önmaguk vasbunkójához, drótkorbácsához fellebezik meg.

Müller István és Ekker Gyula a drótkorbácsos merénylő tettei megfogják tanulni, hogy gyanútlan embereket leütni még akkor sem lehet jogállamban, ha a papa illetve, gazda Rákospalotán olyan nagy vagyont is szerzett, amelyről a topolyai szótcsüzetben még álmodni sem mertek,

Csendesen zajlott le az Újpesti Állásnélküli Szellemi munkások mozgalmának első ankéntje, de egy gyár képviselője javaslatot tett már újpesti szellemi munkások elhelyezésére nézve.

Hatalmas tömegével demonstratív megjelenéssel hatott a meghívott állásnélküliek népes tábora, akik a terem sorszékeit s a földszint és a karzat állóhelyeit is betöltve fegyelmetlenül várták az őket érintő évtizedes problémák megbeszélését hétfőn este, a városháza közgyűlési termében.

Este 6 órakor, dr. Semsey Aladár polgármester, a mozgalom védnöke nyitotta meg az ankétot. Beszédében biztosította a mozgalmat személye és a város hatáspártfogásáról, de az általános gazdasági viszonyok súlyos leromlása miatt, egyelőre türelmes viselkedésre s rendíthetetlen munkára kéri az állásnélkülieket, a céljuk érdekében. Majd Kellner Lajos hírlapírót, a mozgalom megszervezőjét és előadóját kérte fel a szervezet céljának ismertetésére.

Kellner Lajos szépen felépített beszéd keretében mondta el a mozgalom törekvéseit. A háboru utáni társadalom nehéz, kenyéért való küzdelmeinek természetes következménye ez a mozgalom — mondta többek között Kellner — amely azokat az állásnélküli intelektuelleket szervezte egy táborba, akik eddig külön-külön hiába keresték megélhetésüket.

Tagja lehet a mozgalomnak minden Újpesten bejelentett s feltétlenül rászorult diplomás, vagy érettségizett állásnélküli s olyan tisztviselők is, akik a múltban is igazoltan szellemi munkát végeztek.

Bizonyosnak látom — fejtette még ki Kellner Lajos —, hogy a most kenyéértelen magyar középosztály, amelynek megélhetési törekvései a mai társadalom beteges protekció rendszerén törtek meg,

ebben a minden vallás és politikai irányzatot felülemelkedő tömörülésben, végre álláshoz, élethez, levegőhöz jutnak.

Beszéde végén a város polgármestere és tanácsnokainak eddig tanusított jóindulatu támogatását köszönte meg az előadó.

Ennek elhangzása után Darvas Bertalan, a népjóléti ügyosztály vezetője állt fel beszélni, aki azt indítványozta, hogy az újpesti szervezkedés kapcsolódjon bele az Országos Mozgalomba, mert ezzel biztosabbnak látja az eredményeket.

Kellner Lajos válaszában ki fejtette, hogy az újpesti mozgalom konkrétumait, kizáróan a lokális lehetőségek hozhatják meg és mert Újpesten megvannak az elérhető eredmények lehetőségei, a mozgalom nem kapcsolódik bele az Országos Mozgalomba.

Még Löwy Sándor gazdasági tanácsos szólalt fel, aki ugyancsak az országos mozgalomba való be-

kapcsolódásban látta a megoldást. Hosszu mondatokban panaszolta el azután a gyáriparosok küzdelmeit Újpesten s türesre és türelemre intette a félezer főnyi összegyűlt állásnélkülieket.

A mozgalom érdekeit nem szolgáló beszéd után a polgármester anélkül, hogy a gyárvállalatok csekély számmal megjelent képviselői megtették volna javaslatukat, váratlanul berekesztette az ankétnek indult jelentéktelen megbeszélést.

Az állásnélküliek mozgalmának bizottsága természetesen a rövid ideig tartó értekezlet befejezése után is megmaradt álláspontjánál. Az országos mozgalomba semmiesetre sem kapcsolódnak be. Ragaszkodnak ahhoz, hogy a helyi gyárvállalatok megértése, vagy áldozatkészsége hozza meg az eredményt s Újpest társadalmá vállalja ezért a felelősséget, amelyet nem szabad más város közönségének vállaira ruházni át.

Müllerék brilliáns sakkfuzása: Békét könyörögtek ki Gergelyi szerkesztőtől aztán feljelentették — zsarolásért.

A drótkorbácsos, véres merénylet ügyében érdekes fordulat történt: Müller Vilmos kedden este zsarolásért fel jelentette Gergelyi Oszkárt.

Kérdést intéztünk erre nézve

Gergelyihez, aki azonban kijelentette, hogy ebben a hatósági eljárás alatt álló ügyben mindaddig nem kíván nyilatkozni, amíg bírói ítélet nem tisztázza Müllerék mafiafiáját.

Eltemették Dr. Baumann Frigyesét,

az Egyesült Izzólámpa és Villamossági rt. váratlanul elhunyt igazgatóját

Pénteken, 23-án este fél 9-kor mentő-autó állt meg dr. Baumann Frigyes igazgató Egyesült-Izzólámpa gyári lakása előtt. A lakásban az 53 éves igazgató napi munkájának befejezése után már 8 órakor lefeküdt s esti ujságját olvasta az ágyban. A személyzet arra lett figyelmes, hogy az idős úr kezéből hirtelen kiesett az ujság és dr. Baumann igazgató eszméletét veszítette. Először orvoshoz siettek, majd a mentőket hívták, de a megérkezett dr. Sándor főorvos és a mentők is már csak a szív-szélhűdés következtében beállott halált konstatálták.

A gyászoló családot és a vállalatot váratlanul érintette a halál-

eset, mert a fizikailag kitűnően konzervált igazgató, hosszú idő óta nem volt beteg s a haláleset napján is benn dolgozott irodájában, az Egyesült-Izzó gyárban, amelynek elismert tehetségével s fáradhatatlan munkásságával egyik főerőssége volt.

Hétfőn az Egyesült-Izzó gyár rt. irodái és üzemeinek nagy része már a déli órákban leállt, hogy az alkalmazottak nagy gyászpompával kíséressék utjára délután fél 4 órakor a Farkasréti római katolikus temető halottasházából a hosszú működése alatt köztiszteltben és szeretetben álló igazgatót.

Aki a zug szenei szereti, rossz ember nem lehet

A jóhiszemű Hadzsi Ahmed furcsa bonyodalma Ali babával, aki lopott szenet szállított. (Tanulságos arab mese a nagyok számára)

Arábia forró homoksivatagja úgy öleli körül a Medina melletti füves települést, Jémet, mint a buja aszszony karjaiban lelkesedő olthatatlan és örök vágy. A csodálatos déli nagyváros melletti oázisban élt egykor Szál Braherip Ahmed, a gazdag hadzsi, akinek sok száz rabszolgája hajszolta és szállította a drága gyógyfüveket, amivel a nevezetes hadzsi kereskedett. Izlam kopár tartományában messze földön ismerték a jeles hadzsit és a jámbor muzulmánok benne látták az élet és halál urát, aki titokzatos tégelyekben őrizte a még titokzatosabb csodaszereket.

Szál Braherip Ahmed hire eljutott a bölcs és hatalmas kalifához, aki a jeles Ahmedet érdemeiért azzal tüntette ki, hogy a derék gyógyfüvekereskedő-mágust hadzsi rangra emelte.

Ez az elismerés nagy örömet kellett az új hadzsi házában, különösen azért, mer a bölcs kalifa kitüntetésére a szintén bölcs Ahmed úgy határozott, hogy felemeli a gyógyfüvek árát. Ezért viszont persze senkisé nem neheztelt meg Szál Braherip Ahmedre, aki a dicső kalifa árnyékában, a nagy kalifa iránti illő tiszteletből mérte ezentúl drágábban a balzsamos hatású füveket

De a derék hadzsit megrészegítette a kalifa kitüntetése és érdekekben gazdag életét nagyrészen most már a közügyek szolgálatába kívánta állítani. A dicsőség utjára akar lépni Szál Braherip Ahmed és elhatározta, hogy „Allah il Allah” ezen az uton semmiféle akadályt nem ismer! Izlam türelmes népe szenvedte meg a hadzsi gáncsol nem ismerő elhatározását, de a jámbor mohamedánok térdei hajtottak a kalifa felé és beletemetkeztek a koránba.

Történt egyszer, hogy az egyik évszakban a forró arabiai nap, a kitűnő hadzsi minden szigorú tiltakozása ellenére is, — üzemszünetet tartott. Több se kellett a derék Ahmed hadzsinak! Nyomban érintkezésbe lépett Ali babával, aki már régóta környékezte a gazdag Ahmedet és alacsony árfolyamon — nagy-

mennyiségű szenet vásárolt a kétes hírű Ali babától.

Egy-két neveletlen mohamedán azonban, minden bizonnyal a destrukció hívei, gyanút fogott és sejtelmüket nagy titokban elmondták a jémeni khádinak. Roppant ijedelem és megbotráncolás követte az aljas árulást, de már nem lehetett segíteni a dolgon, mert a khádi közhírettette, hogy megidézi színe elé Szál Braherip Ahmedet, a gazdag hadzsit.

A gyógyfüvekereskedő fényes palotájában éppen az imaszönyvegeket terítették fel és a szomszédos mecset müezzinje először szólította Allah inadására a jámbor hívőket:

— La illah il Allah Mohamed rasul Allah!

Ekkor vitte meg a hadzsi kedvenc és bizalmas rabszolgája a khádi veszedelmet jelentő intézkedésének híreit, mire Szál Braherip Ahmed, a gazdag hadzsi szokatlan buzgalommal fordult ismét, a jólétben elhagyott Allah felé.

A legjámborabb igazhívő is öszszegöngyölt már imaszönyvét, mikor a nemes Ahmed, a gazdag hadzsi még mindég a hatalmas Allah kegyebe ajánlotta magát.

— Allah siras ben gidsa el maar — Allah vigy vissza a paradicsomba! — sóhajtott a még utóljára Ahmed hadzsi, azután neki indult a nagy utnak, a khádi elé. Rövid várakozás után maga elé szólította a khádi és kérdéseire Szál Braherip Ahmed elbeszélte az Ali babával való szénüzlet körülményes történetét. A tárgyalás folyamán azután kiderült, hogy Ali baba lopott szenet adott el a derék hadzsinak, aki állítólag tudott a szén eredetéről.

A khádi hosszantartó tárgyalás után tudott csak döntenie ebben a kérdésben, de terjedelmes intelem után a nemes hadzsi jóhiszeműségét megállapítva, nem orgazdaságért, hanem csak idegen tulajdon elleni kihágásért büntette meg Szál Braherip Ahmedet 500 annas erejéig.

Ezután történt, hogy a neveletlen muzulmánok felbuzdultak a khádi ítéletén és most már a gazdag hadzsi közügyekben való szerepléséről

is suttogni mertek.

Ámde, — nyilvánvalóan nem Allah sugallatára — Szál Braherip Ahmed nem hagyta büntetlenül a pletykás száju neveletlenek rágalmaikat. Véréből lett vér, a saját fia indult egy beduin sejk minden harcos elszántságával — rendet teremteni a vakmerő rendetlenkedők között.

Egy külön e célra kiagyalt fenyítőeszközzel és bátorításul a család kedvenc bizalmasával felszerelve indult el az arab éjszakák sötétjében. Ennek a titokzatos éjszakai kirándulásnak nyomait egy gyanútlanul véresre vert ember viselte, akit erre természetesen nyomban elhagyott az igazhívők előírásos türelme és megnézte magának, hogy Allah honnan mérte rá a nemvárt csapásokat.

Mint ahogy a rendetlenkedésre és fecsegésre hajlamos többi muzulmánok is összenéztek és bosszút forraltak Szál Braherip Ahmed és khádiskodó fia és rabszolgalelkű kedvence ellen.

Ez történt messze Afrikában, tul az operencián, ahol a derék hadzsi látva a felszaporodott ellent, nyomban a hadiállapot megszüntetését rendelte el. Béke követek vitték el a gazdag hadzsi ajándékait, de már késő volt, mert a véresre vert igazhívő körül már nagy csoportban rázák öklüket a derék muzulmánok.

Arábia forró homoksivatagjában harcot hirdetett egymás ellen Szál Braherip Ahmed, a gazdag hadzsi és néhány szegény muzulmán. Azóta fekélyesedik a harag és azóta folyik a harc messze Arábiába, mert a harag ellen nincs gyógyfüve Szál Braherip Ahmed hadzsinak. De ha volna is, a harcba dühödt ellenfelek akkor sem harapnának a fübe. Enyhülést adó oázisok mélyén marcona arab harcosok szövik a hadicserek szárait és talán még most is harcolnak, ha azóta meg nem haltak.

A titokzatosan sötét arab éjszakák és szikrázó nappalok örök tanulsága azonban mindenesetre megmaradt:

— Allah hatalma nagy! — De a khádiké — kellemetlenebb!

Kellner Lajos.

20.000 pengős hozzájárulást ígért a Budapesti Iparkamara az ujbpesti kisipari kölcsönök folyósítására.

A múlt hét keddjén, február 20-án tartott Kamarai-ülésen határozták el a kisipari kölcsönök kiutalását, s azóta 40 ujbpesti kisiparos kapott kisebb összegű kölcsönt a várostól. A kölcsönt a Pestvidéki Takarékpénztárnál vehetik fel és kis részletekben kell visszafizetni az iparosoknak.

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara most ígéretet tett arra, nézve, hogy huszezer pengős hozzájárulással támogatja a kisipari kölcsön akciót. Így a város előirányzatával együtt 40.000 pengő áll a kölcsönt kérő ujbpesti kisiparosok rendelkezésére.

— Zalatnay Géza ujbpesti hangversenyét 1934. március hó 5-én tartja a Szociális-Telep nagytermében. A pesti koncertjeiről általánosan ismert fiatal és rokonszenves muzsikus hangversenye iránt

rendkívül nagy az érdeklődés melyen kiváló énekeseink, Halász Gitta, Kreszné Sztojanovits Lily, Laurisn Lajos, Hajdu Imre és Sauermann Antal dr. fognak közreműködni.

Ön férfi?

Keresse fel Budapest legolcsóbb és legjobb férfiruha áruházát és kifogástalan eleganciával fog öltözködni „**Az angol szabáshoz**”

Budapest, V. Vilmos császár ut (Központi városháza épület)

Háztartásában használjon
VILLANYT
mert olcsó és egészséges!

ARÁNYI

TIBOR

vas, asztaloskellék és háztartási cikkek áruháza

Ujbpest,
Szent István tér
és Mády Lajos
ucca s a r o k.

TELEFON

Az Anglo Danubian Lloyd

ujbpesti főügynöksége
Ujbpest, Árpád ut 77.
a megbízottági ágazat részére
magánfelek látogatására alkalmas
üzletszerzőket keres. Jelentkezés
délben 1 és 3 óra között.

Róna Lajos

fűszer és csemege üzlete
Ujbpest, Erzsébet és Ősz u. s.

Kaliforniai pajzstetűtől mentes

Gyümölcsfát
Magastörzsű és bokor-
rózsát
Diszfát
Diszcserjét
Évelővirágot
Gyökerez szőlővesszőt,
stb. stb.

bármilyen mennyiségben igen
olcsón szállít

Unghváry
József

faiskolája **CEGLÉD**

Budapesti iroda:
VI., Andrassy ut 56.

Oktató nagy árjegyzék ingyen.

— ORVOSI HIR. Dr. Schiff Sándor szülész—nőorvos Ujbpest, István tér 18 sz. alatt levő rendelőjében orvos-kozmetikai rendelőt is folytat március 1-étől.

ÖN JOL JÁR

ha felkeresi
Goldberger Nándor

VERSENY

cipőáruházat

Ujbpest, Árpád ut.

PANNONIA

kávéház — o — étterem

Egész éjjel
nyitva. Ujbpest, Árpád ut 56

GERENDAY

fotóművész

Ujbpest, Árpád ut 57.

Corso mozgó mellett.
Fiók üzlet nincs.

Ujbpest uri közönségének jó konyhát nyújt **Papp József**

Kör kávéháza

Délben-este menürendszer.
Kedvezményes jegyfüzet.

Engel

kalap
a legjobb

Ujbpest, István-tér.

Hajós
redöny

vezet